

Nr 27

Bevillningsutskottets betänkande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående bemyndigande för Kungl. Maj:t att besluta om vissa postavgifter jämte i ämnet väckta motioner.

I en den 18 februari 1966 dagtecknad, till bevillningsutskottet hänvisad proposition, nr 36, har Kungl. Maj:t, under återopande av propositionen bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över kommunikationsärenden för samma dag, föreslagit riksdagen att bemyndiga Kungl. Maj:t att för tiden t. o. m. december 1970

a) bestämma *inrikes* postavgifter med undantag dels för befodringsavgifter i egentlig mening som ej avser paketrörelsen, dels för assurances-, rekommendations-, postanvisnings- och postförskottsavgifter, med rätt för Kungl. Maj:t att överlämna till postverket att bestämma avgifterna i paket- och postgironrörelserna samt avgifterna för lösenförsändelser;

b) bestämma *utrikes* postavgifter med rätt för Kungl. Maj:t att överlämna till postverket att bestämma avgifterna.

Beträffande *propositionens huvudsakliga innehåll* må här anföras följande.

I propositionen framläggs förslag om att de av 1961 och 1962 års riksdagar åt Kungl. Maj:t lämnade bemyndigandena att bestämma vissa postavgifter, vilka bemyndiganden utlöper med utgången av december 1966, förnyas och samtidigt utvidgas att innefatta även avgifterna i paket- och postgironrörelserna samt avgifterna för lösenförsändelser. De nya bemyndigandena föreslås gälla för tiden t. o. m. december 1970.

Till utskottet har hänvisats följande i anledning av propositionen *väckta motioner*, nämligen de likalydande motionerna I: 648 av herr *Hernelius m. fl.* och II: 799 av herr *Hamrin* i Jönköping *m. fl.*, vari hemställts, att riksdagen måtte

a) avslå förslaget i proposition nr 36 att bemyndiga Kungl. Maj:t att för tiden t. o. m. december 1970 bestämma avgifterna i postverkets tidningsrörelse,

b) i skrivelse till Kungl. Maj:t hemställa att Kungl. Maj:t måtte tillsätta en parlamentariskt sammansatt utredning med uppgift att utreda på vilket sätt och i vilken omfattning postverket kan bidra till en tillfredsställande lösning på tidningspressens distributionsproblem, samt

c) i avvaktan på den förordade utredningens slutsatser och förslag till åtgärder besluta om oförändrade tidningstaxor för år 1967.

Till behandling i detta sammanhang har utskottet jämväl upptagit följande vid riksdagens början väckta, till bevillningsutskottet hänvisade motioner, nämligen

1) de likalydande motionerna I: 497 av herr *Bengtson* och II: 608 av herr *Börjesson* i Falköping, vari hemställts, »att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte begära utredning om en rationell posttaxa i enlighet med motionernas syfte»;

2) motionen II: 19 av herr *Wiklund*, vari hemställts, att riksdagen måtte hos Kungl. Maj:t göra framställning om erforderliga utredningar och initiativ syftande till att enhetliga postportosatser för åtminstone de vanligaste slagen av post införes i posttrafiken mellan Sverige och länder tillhörande Europarådet; samt

3) motionen II: 612 av herrar *Enskog* och *Werbros*, vari hemställts, »att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte anhålla om att åtgärder måtte vidtagas för borttagande av de s. k. dragarpengarna m. m.».

Beträffande de skäl, som anförts till stöd för de i motionerna framställda yrkandena, får utskottet, i den mån redogörelse härför ej lämnas i det följande, hänvisa till motionerna I: 497, I: 648, II: 19 och II: 612.

Rörande motiveringen för de i propositionen framlagda förslagen hänvisar utskottet till ovannämnda statsrådsprotokoll. Redogörelsen härutinnan återfinnes under följande rubriker å nedan angivna sidor i propositionen, nämligen

Förlängning av giltighetstiden för tidigare av riksdagen åt Kungl. Maj:t lämnade bemyndiganden att besluta om vissa postavgifter, s. 2—3.

Avgifterna i paketrörelsen, s. 3—4.

Avgifterna i postgirorörelsen, s. 5.

Avgifterna för lösenförsändelser, s. 5—6.

Departementschefen, s. 6—8.

Av innehållet i de förevarande motionerna må här återges följande.

Motionärerna i *motionerna I: 648* och *II: 799* finner starka skäl tala för att riksdagen inte undandras det avgörande inflytandet över taxesättningen i postverkets tidningsrörelse. Verkets karaktär av monopolföretag å ena sidan och de många sociala momenten i dess verksamhet å den andra gör det angeläget att riksdagen även i fortsättningen bär det yttersta ansvaret för de ekonomiskt-politiska avvägningar, som måste ligga till grund för

besluten om tidningstaxorna. Därför förordas att bestämmanderätten över tidningstaxorna alltjämt förlägges till riksdagen.

I anslutning till de i motionerna I: 2 av herrar Palm och Arne Pettersson samt I: 31 av herr Möller framställda yrkandena om utredning av bl. a. frågan om pressens distributionsproblem, vilka motioner hänvisats till konstitutionsutskottet, förordar motionärerna att riksdagen hemställer hos Kungl. Maj:t att en parlamentarisk utredning ges i uppdrag att undersöka på vilket sätt och i vilken omfattning postverket kan bidra till en tillfredsställande lösning av pressens distributionsproblem. Särskilt bör därvid beaktas vikten av att befolkningen i alla delar av landet får tillgång till ett så rikt varierat urval som möjligt av tidningar och tidskrifter. I avvaktan på utredningens slutsatser och förslag till åtgärder bör enligt motionärernas mening postverkets tidningstaxor hållas oförändrade.

Till stöd för utredningsyrkandet i *motionerna I: 497* och *II: 608* anføres, att de nuvarande posttaxorna synes vara irrationellt utformade. Försändelser med samma vikt betingar högst olika avgifter. Sålunda är portot för en försändelse, vägande 100 gram, sänd som brev 80 öre, som trycksak 25 öre, som varuprov 25 öre och som postkort 30 öre. Från postens synpunkt kan detta inte vara motiverat. Postens enda betraktelsesätt på en försändelse bör vara hur mycket försändelsen väger och vilket arbete det kostar att få fram den till adressaten. Endast stycketal och vikt kan ha intresse för posten som affärsdrivande verk. Givetvis måste även hänsyn tas till storlek och form, d. v. s. försändelsens grad av distributionssvårighet. Detta regleras dock inte genom portot utan genom bestämmelser som posten utfärdar.

En rationell posttaxa inom landet borde sålunda utformas endast efter två faktorer — stycketal och vikt. För försändelser med olika förtursrätt borde i en rationell posttaxa grunden för portodebiteringen vara t. ex. 1:a klass post, 2:a o. s. v. Härmed skulle man beteckna hur snabbt man önskade få fram försändelsen i fråga. Särskild hänsyn måste givetvis även i fortsättningen tas i fråga om befordran av tidningar.

I *motionen II: 19* åberopas att Sverige ingår i en nordisk postunion, inom vilken man kan sända vanligen förekommande post med tillämpning av det egna landets porton. Denna fördel är självfallet betydande. Anledning till att Sverige (liksom Danmark och Norge) inte ansett sig böra följa rekommendationen av Europarådet att utsträcka förmånen till alla länder anslutna till Europarådet uppges vara att ett borttagande av tilläggsportot för flygbefordran ansetts böra ha företräde framför införande av europeiskt enhetsporto för postförsändelser befordrade på annat sätt. Större delen av den vanliga posten befordras därför nu från Sverige till de europeiska länderna per flyg utan tilläggskostnad för flygbefordran. Då flygbefordran sålunda numera sker i posttrafiken mellan de fem nordiska län-

derna trots ett för dessa gemensamt postporto, synes denna förmån av enhetligt postporto kunna utsträckas att gälla övriga länder tillhörande Europarådet, mellan vilka post befordras per flyg, i varje fall från Sverige utan särskilt flygporto. Inte minst kan en sådan reform få största betydelse för befordran av tidningar och affärshandlingar.

I *motionen II: 612* anför motionärerna i huvudsak följande. För alla paket, som från utrikes ort ankommer till Sverige, uttas vare sig innehållet är tullbelagt eller tullfritt en avgift av kr. 0:90, som utgör ersättning för handräkning till packhuskarlslaget, s. k. dragarpengar. Dessutom utgår en postavgift å kr. 1:50 som ett slags speditorsarvode i de fall då postverket ombesörjer förtullningen och även sänder paketet till adressatens närmaste postkontor. Dessa båda avgifter uttages av postverket genom lösenbegräddning. De som får betala dessa avgifter har svårt att förstå, varför transport m. m. i samband med förtullningen skall betalas extra, och detta även då någon tullavgift inte behöver erläggas.

Utskottet

Postavgifterna har enligt uttryckligt stadgande i § 60 regeringsformen karaktär av bevillning, vilket förutsätter riksdagens medverkan vid deras fastställande. Alltsedan år 1908 har riksdagen emellertid genom olika beslut bemyndigat Kungl. Maj:t att för begränsad tid — i regel en fyraårsperiod — besluta om vissa postavgifter. De senast av 1961 och 1962 års riksdagar meddelade bemyndigandena innebär, att Kungl. Maj:t intill utgången av år 1966 äger besluta dels beträffande de till den inrikes posttjänsten hörande avgifterna, inklusive avgifterna i tidningsrörelsen — med undantag av befordringsavgifter i egentlig mening, assurances-, rekommendations-, postanvisnings- och postförskottsavgifter samt avgifter för lösenförsändelser och avgifter i postgirorelsen — dels beträffande samtliga de till den utrikes posttrafiken hänförliga avgifterna.

I den förevarande propositionen föreslås att giltighetstiden för de senast lämnade bemyndigandena förlängs till utgången av år 1970 och att bemyndigandena utvidgas att innefatta även avgifterna i paket- och postgirorelserna samt avgifterna för lösenförsändelser.

Av det anförda framgår att de i propositionen begärda bemyndigandena också innefattar förlängning av den av 1961 års riksdag till Kungl. Maj:t delegerade rätten att besluta i fråga om avgifterna i tidningsrörelsen.

I *motionerna I: 648* och *II: 799* hemställer motionärerna dels om avslag på förslaget att riksdagen skall bemyndiga Kungl. Maj:t att för den kommande fyraårsperioden bestämma avgifterna i tidningsrörelsen, dels att en parlamentarisk utredning måtte tillsättas med uppgift att undersöka på

vilket sätt och i vilken omfattning postverket kan bidra till en tillfredsställande lösning av tidningspressens distributionsproblem och dels att riksdagen i avvaktan på resultatet av en sådan utredning måtte besluta om oförändrade tidningstaxor för år 1967.

Med anledning härav får utskottet anföra följande.

Sedan överläggningar ägt rum mellan postverket och företrädare för tidningsutgivarna har Kungl. Maj:t i september 1965 fastställt nya avgifter för postbefordran av tidningar att gälla under år 1966. Genom de nya avgifterna har postverkets intäkter av tidningsrörelsen ökats med ca 9,9 milj. kr., vilket i stort sett anses motsvara den höjning av kostnadsnivån i tidningsrörelsen, som inträffat under år 1965. Poststyrelsen beräknar den återstående förlusten på rörelsen — bortsett från de löneökningar som kan ifrågakomma under innevarande år — till omkring 32 milj. kr. Av sistnämnda belopp belöper enligt av styrelsen lämnade uppgifter ca 6,4 milj. kr. på kommersiell veckopress, ca 11 milj. kr. på övrig fack- och veckopress och ca 14,6 milj. kr. på dagspress.

Enligt statsmakternas beslut skall postverket drivas efter företagsekonomiska riktlinjer. I princip skall därför varje rörelsegren bära sina särskostnader och därutöver lämna ett skäligt bidrag till de för poströrelsen gemensamma kostnaderna. I fråga om tidningsrörelsen har denna målsättning av olika skäl ännu inte kunnat förverkligas. Poststyrelsen anser att de senaste årens höjningar av avgifterna i tidningsrörelsen inte ens varit tillräckliga för att täcka de faktiska kostnadsstegringar, som uppstått efter det nya avgiftssystemets genomförande. Utskottet vill i detta sammanhang erinra om att i samband med att beslutanderätten över tidningsavgifterna år 1961 delegerades till Kungl. Maj:t utskottet i sitt av riksdagen godkända betänkande nr 40 uttalade, att en anpassning av avgifterna i tidningsrörelsen borde ske så, att rörelsen på längre sikt skulle kunna bära en skälig andel av postverkets kostnader och att, för att detta mål skulle kunna nås inom rimlig tid, avgifterna i tidningsrörelsen borde höjas för att kompensera postverket för kostnadsstegringar i form av höjda löner etc. En av orsakerna till den eftersläpning, som ägt rum under årens lopp var — framhöll utskottet — att kostnaderna stigit utan att häremot svarande taxehöjningar skett.

Utskottet hyser alltjämt den uppfattningen att avgifterna i tidningsrörelsen bör anpassas så att rörelsen kan bära en skälig andel av postverkets kostnader.

Utskottet är medvetet om att det nuvarande avgiftssystemet är behäftat med vissa bristfälligheter, vilket föranlett kritik såväl vid systemets tillkomst som senare och medfört svårigheter att anpassa tidningsavgifterna till rådande kostnadsläge. Med hänsyn härtill och då den nuvarande avgiftsättningen på längre sikt inte kan anses förenlig med en från företagsekonomiska utgångspunkter sund avgiftspolitik vill utskottet för sin del för-

orda, att tidningstaxorna blir föremål för översyn under ledning av en opartisk ordförande och med representanter för såväl postverket som tidningsutgivarna. En sådan utredning torde i viss mån kunna baseras på redan utförda kostnadsundersökningar. Utskottet vill i detta sammanhang framhålla, att 1961 års kostnadsutredning fortlöpande aktualiseras bl. a. genom att minst en femtedel av undersökningsmaterialet revideras varje år.

Den av utskottet förordade utredningen bör syfta till att åstadkomma en mer differentierad och kostnadsföljsam taxekonstruktion än den nuvarande. Härvid kan det bli aktuellt att överväga antalet komponenter i taxan och utformningen i övrigt av densamma samt att ompröva den inbördes avgiftsrelationen mellan olika typer av tidningar. Den ovan angivna målsättningen för avgiftspolitikerna i tidningsrörelsen måste givetvis även beaktas vid utformningen av det nya taxesystemet. En viss subventionering av tidningarna via postavgifterna torde inte kunna undvikas under en övergångsperiod. Det bör emellertid tillses att den successiva anpassningen av taxorna till de faktiska distributionskostnaderna sker med minsta möjliga tidsutdräkt. Utredningen bör bedrivas skyndsamt. Först sedan förslag föreligger, torde det bli möjligt att, på sätt motionärerna synes avse, närmare överväga frågan om en ytterligare förbättring av tidningsdistributions servicen från postverkets sida.

Utskottet kan för sin del inte dela motionärernas uppfattning att tidningstaxorna bör bibehållas oförändrade i avvaktan på resultatet av utredningens arbete. Om kostnaderna stiger utan att höjningar av taxorna sker, kommer självfallet driftresultatet att ytterligare försämrats och andra verksamhetsgrenar att belastas med högre avgifter än nödvändigt för att kompensera postverket för inkomstbortfallet i tidningsrörelsen. För att så snart som möjligt kunna uppnå en tillfredsställande kostnadstäckning är det enligt utskottets mening nödvändigt att ytterligare eftersläpningar i avgiftsnivån inom tidningsrörelsen undvikas. När den nuvarande tidningskungörelsen upphör att gälla med utgången av innevarande år bör därför i vart fall de justeringar vidtagas i tidningstaxorna, som kan föranledas av den höjning av kostnadsnivån, som ägt rum efter den senaste avgiftshöjningen.

Utskottet kan heller inte tillstyrka motionärernas förslag att bestämmelserätten över tidningstaxorna i fortsättningen skall förläggas till riksdagen. Fastställandet av tidningstaxorna föregås av förhandlingar mellan poststyrelsen och representanter för tidningsutgivarna, vilka därvid bereds tillfälle till full insyn i poströrelsen. Med hänsyn till att tidningsrörelsen kostnads- mässigt är en av postverkets dominerande rörelsegrenar är det angeläget att befodringsavgifterna för tidningarna kan anpassas till det förändrade kostnadsläget utan det ytterligare dröjsmål, som med nödvändighet uppkommer genom en riksdagsbehandling av taxefrågan. I sammanhanget bör även framhållas att i postverkets organisation sedan år 1965 ingår en lekmanstyrelse. Utskottet har dessutom under senare år funnit angeläget

att från poststyrelsen erhålla upplysningar rörande de olika verksamhetsgrenarna. Erfarenheterna av denna informationsverksamhet har varit goda, och utskottet har för avsikt att även i fortsättningen hålla sig underrättat om utvecklingen inom poströrelsen.

Under hänvisning till vad ovan anförts tillstyrker utskottet förslaget i propositionen om förlängt bemyndigande för Kungl. Maj:t att bestämma avgifterna i tidningsrörelsen. Utskottet avstyrker således bifall till yrkandena i motionerna I: 648 och II: 799 i den mån de inte kan anses tillgodosedda genom vad utskottet anför.

Utskottet tillstyrker också förslaget om en förlängning under en fyraårsperiod av de bemyndiganden, som tidigare lämnats Kungl. Maj:t att besluta om vissa postavgifter. Beträffande den begärda utvidgningen av bemyndigandena till att även omfatta avgifterna i paketrörelsen har utskottet redan i betänkande nr 37 vid föregående års riksdag givit uttryck för den mening, att postverket genom friare former för taxesättningen bör få större möjligheter att genom en snabb anpassning av paketavgifterna till det allmänna kostnads- och marknadsläget konkurrera med andra transportföretag. Utskottet delar även departementschefens och poststyrelsens uppfattning att möjligheter bör finnas för styrelsen att vidta de kommersiellt betingade justeringar i avgiftssättningen inom postgironrörelsen, som är motiverade av inträffande förändringar i marknads- och kostnadsförhållandena. Utskottet finner det vidare angeläget att möjligheterna till rationalisering av verksamheten tillvaratas även inom områden, som är av mera begränsad ekonomisk betydelse, och har med hänsyn därtill inte något att invända mot förslaget att poststyrelsen får befogenhet att anpassa lösenavgifterna efter förhållandena i de särskilda fallen.

Med det anförda tillstyrker utskottet bifall till propositionen även i sist berörda delar.

Till behandling i detta sammanhang har utskottet upptagit vissa vid riksdagens början väckta motioner, som berör postavgifterna. I motionerna I: 497 och II: 608 begäres »utredning om en rationell posttaxa». Enligt motionärernas mening bör postförsändelserna indelas i olika klasser, 1:a klass post, 2:a klass post etc., och avgifterna bestämmas med hänsyn till den snabbhet i befordringen, som avsändaren önskar. Inom varje sådan klass bör, framhåller motionärerna, endast två faktorer, nämligen stycketal och vikt, påverka portosatsens storlek.

Motionärernas förslag innebär att man vid taxesättningen skall bortse från nuvarande värdeparifering, enligt vilken en försändelse av högre värde och kvalitet skall bära en proportionellt större befordringsavgift än en enligt avsändarens bedömning mindre värdefull försändelse. Genom att portot för närvarande är lägre för exempelvis trycksaker än för brev får postverket en större kundkrets och kan därigenom bättre utnyttja sin distributionskapacitet, vilket givetvis indirekt har en prissänkande effekt. Ut-

skottet vill dessutom erinra om att värdetarifiering vid prissättning av transportprestationer tillämpas även av andra kommunikationsföretag inom såväl den statliga som enskilda sektorn.

Övergången till sådan klassindelning och ett sådant ändrat tariffsystem, som motionärerna förordar, medför stora problem av ekonomisk och praktisk natur. Poststyrelsen har emellertid föreslagit att frågan om en differentiering av servicen beträffande postbehandlingstiden och en anpassning av taxan därtill skall utredas inom världspostföreningen. Detta förslag har biträts av ett flertal länder, och utredningsarbetet har redan påbörjats.

Eftersom det i motionerna aktualiserade spörsmålet således redan är föremål för utredning i internationella sammanhang och resultatet härav bör avvaktas, innan ställning tas till frågan om en omarbetning av det svenska taxsystemet, anser utskottet sig inte för närvarande böra tillstyrka bifall till utredningsyrkandet i motionerna I: 497 och II: 608.

I motionen II: 19 hemställs att riksdagen hos Kungl. Maj:t måtte göra framställning om erforderliga utredningar och initiativ syftande till införande av enhetliga portosatser för de vanligaste försändelseslagen i posttrafiken mellan Sverige och länder tillhörande Europarådet.

Såsom framhålles i motionen har den europeiska post- och telesammanlutningen (CEPT), vartill flertalet västeuropeiska stater är anslutna, år 1963 rekommenderat medlemsländerna att beträffande brev i den lägsta viktsatsen och postkort antingen tillämpa de inrikes postavgifterna i förbindelserna mellan CEPT-staterna eller reducera gällande utrikes postavgifter med minst 10 procent. Från svensk sida har hävdats, att en tilläggfri flygbefordran i enlighet med en år 1961 meddelad rekommendation borde ges prioritet i förhållande till en tillämpning av respektive lands inrikes taxor inom CEPT-området. En sådan avgiftspolitik, som 1961 års rekommendation avser, har sedan länge tillämpats av det svenska postverket i fråga om flygförsändelser bl. a. till länder i Europa, medan andra CEPT-stater fortfarande inte alls eller endast i begränsad omfattning infört tilläggfri flygbefordran.

För postverkets del kan inkomstbortfallet vid tillämpning av de inrikes taxorna inom hela CEPT-området uppskattas till ca 3 milj. kr. och vid reducering av nuvarande avgifter i den internationella postutväxlingen med 10 procent till ca 0,9 milj. kr. Härtill kommer de praktiska olägenheter för posttjänsten, som är förenade med en reducering av de utrikes postavgifterna, genom tillkomsten av en ny taxenivå. Ett förverkligande av 1963 års rekommendation skulle dessutom sannolikt försämra möjligheterna att göra flyget till ett mera allmänt transportmedel för brev och postkort inom CEPT-området, något som för såväl poststyrelsen som det svenska näringslivet skulle innebära en avsevärd nackdel. Enligt vad utskottet erfarit är den i motionen behandlade frågan fortfarande föremål för uppmärksamhet inom CEPT:s postkommission.

Med det anförda avstyrker utskottet bifall till motionen II: 19.

Utskottet har slutligen att ta ställning till yrkandet i motionen II: 612 om slopande av s. k. dragarpengar och andra avgifter vid förtullning av postförsändelser från utlandet.

Enligt bestämmelser i 9 kap. tullstadgan får varuhavaren vidkännas kostnaderna för det arbete, som är förenat med godsets framförande till tullklarerings- och återinpackning även om för arbetsbiträde vid vägning samt transport av godset till och från tullklaringslokal. Vederbörande handelskammare äger för viss tid anställa s. k. packhuskarlslag med uteslutande rätt till handhavande av nämnda åtgärder. För sådana av packhuskarlslaget utförda arbets- och transportprestationer, vartill laget har ensamrätt, utgår ersättning — s. k. dragarpengar — enligt för orten gällande taxa, vilken fastställs av generaltullstyrelsen efter samråd med kommerskollegium.

I 99 § poststadgan föreskrives att, när innehållet i försändelse från utlandet genom postverkets försorg tullbehandlats för adressatens räkning, denne skall erlägga av postverket förskottat tullbelopp och i förekommande fall ersättning till packhuskarlslag eller tullverket för handräkningsbestyr. Dessutom skall erläggas en särskild förtullningsavgift, som för brev- och försändelser utgör 50 öre, när ovan nämnd ersättning för handräkningsbestyr utgår, men eljest 70 öre. För paket utgör postverkets förtullningsavgift 1,50 kr. oavsett om ersättning för handräkningsbestyr utgår eller ej.

Utskottet ifrågasätter om den kvarleva från skrävasendets tid, som packhuskarlslag och dragarpengar utgör, är väl förenlig med vårt moderna samhälle. Enligt vad utskottet erfarit är emellertid denna fråga redan föremål för utredning inom tullagstiftningskommittén. Utskottet förutsätter att kommittén kommer att beakta vad i motionen anförts och att förslag i ämnet framlägges så snart som möjligt.

Genom vad utskottet ovan anförts torde syftet med motionen II: 612 vara tillgodosett.

Under återopande av vad sålunda anförts får utskottet hemställa,

A) att riksdagen — med bifall till Kungl. Maj:ts föreslagna proposition nr 36 och med avslag å de likalydande motionerna I: 648 av herr Hernelius m. fl. och II: 799 av herr Hamrin i Jönköping m. fl. i denna del — måtte bemyndiga Kungl. Maj:t att för tiden t. o. m. december 1970

1) bestämma *inrikes* postavgifter med undantag dels för befodringsavgifter i egentlig mening som ej avser paketrelsen, dels för assurances-, rekommendations-, postansvarnings- och postförskottsavgifter, med rätt för Kungl. Maj:t att överlämna till postverket att bestämma avgifterna i paket-

och postgirorörelserna samt avgifterna för lösenförsändelser, ävensom

2) bestämma *utrikes* postavgifter med rätt för Kungl. Maj:t att överlämna till postverket att bestämma avgifterna;

B) att riksdagen i anledning av de likalydande motionerna I: 648 av herr Hernelius m. fl. och II: 799 av herr Hamrin i Jönköping m. fl. måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla om utredning i syfte att åstadkomma en mer differentierad och kostnadsföljksam konstruktion av taxorna i postverkets tidningsrörelse; samt

C) att följande motioner, nämligen

1) de likalydande motionerna I: 497 av herr Bengtson och II: 608 av herr Börjesson i Falköping,

2) de likalydande motionerna I: 648 av herr Hernelius m. fl. och II: 799 av herr Hamrin i Jönköping m. fl.,

3) motionen II: 19 av herr Wiklund, ävensom

4) motionen II: 612 av herrar Enskog och Werbro, måtte, i den mån de icke kan anses besvarade genom vad utskottet ovan anfört och hemställt, av riksdagen lämnas utan åtgärd.

Stockholm den 31 mars 1966

På bevillningsutskottets vägnar:

JOHN ERICSSON

Närvarande:

från första kammaren: herrar John Ericsson, Einar Eriksson, fröken Ranmark, herrar Tage Johansson, Lundström, Erik Filip Petersson, Enarsson*, Sundin, Ottosson och Arne Pettersson; samt

från andra kammaren: herrar Magnusson i Borås, Allard, Vigelsbo, fru Nettelbrandt*, herrar Eriksson i Bäckmora, Andersson i Essvik, fru Holmqvist, herrar Forsberg, Larsson i Umeå och Hammarsten*.

* Icke närvarit vid justering av betänkandet.